

Носител на Европейската награда за литература

ABSOLVO ТЕ

БЪРДАРОВ

От автора на романа „АЗ ОЩЕ БРОЯ ДНИТЕ“

и най-четения разказ в интернет

„ЗА ПЕТАТА РАКИЯ ИЛИ КОЛКО Е ХУБАВ ЖИВОТЪТ“

Победителят в телевизионното реалити за писатели „РЪКОПИСЪТ“

и носител на наградата на клуб „Перото“ за дебют

MUSAGENA

ГЕОРГИ БЪРДАРОВ

БИОГРАФИЯ

Доц. д-р Георги Бърдаров има интересна биография и разнородни интереси. Преподавател е по демография в СУ “Св. Климент Охридски” и е специалист по етно-религиозни конфликти. Създател е на курс по презентационно майсторство и е победител в телевизионното реалити за писатели “Ръкописът” по БНТ. Автор е на най-четения български разказ в интернет „За петата ракия или колко е хубав живота“ и на много популярния роман „Аз още броя дните“, с който печели редица награди в България. „Absolvo te“ го утвърждава като един от най-успешните и популярни български писатели и повече от година романът не слиза от ТОП 10 на най-продаваните книги в България. Европейската награда за литература за 2021 година е изключително признание за него като писател и за качеството на книгата му.

Бърдаров е нестандартен и емоционален автор. Не се страхува да изследва тъмна страна на човешката душа и да потъне в нея. Етно-религиозните конфликти и последиците от тях не само дълбоко го вълнуват, а са основа и на двата му романа. „Аз още броя дните“ е създаден по действителни събития от войната в Босна и Херцеговина. Проследява трагичната любовна история на християнин и мюсюлманка и фаталният им опит за бягство. Тяхната история става известна като „босненските Ромео и Жулиета“. В „Absolvo te“ основната тема е нестихващия братоубийствен арабо-израелски конфликт и основните сюжетни линии са вдъхновени от действителни събития. Именно за това, героите в романа са живи и плътни, а историите и преживяванията им са разтърсващи. Бърдаров е умел разказвач, който превежда читателя през емоционални и запомнящи се сцени с пълнокръвни и вълнуващи герои.

ABSOLVO TE

ЗА КНИГАТА

„Ако спасиш един живот, ти си спасил целия свят, но ако погубиш един живот, нима не си убил целия свят?“

Романът изследва пропаста между два народа – на Израел и Палестина, които имат общ произход и корени, а в продължение на десетки години водят ежедневна братоубийствена война. „Absolvo te“ на латински означава всеопрощение. Не случаен е изборът на това заглавие. Основната тема на романа е именно прошката. Тази прошка, от която всички заключени в капана на етно-религиозния конфликт имат нужда. Главните герои са арабин, евреин и нацистки офицер. Всеки от тях трябва да прости на другия нещо непростимо.

„Можеш ли да простиш, онова, което не би простил на нито един човек на земята и така да изтече, като мръсна вода от теб, цялата злоба и омраза?“

Романът е инспириран от истински истории. Те се случват в различно време - от годините на Холокоста в Европа, през годините след Втората световна война в Израел и Палестина до наши дни и нестихващия арабо-израелски конфликт. Те са отдалечени във времето, но са свързани, чрез съдбата на героите и нуждата им от прошка.

„Какво може да накара обикновените, нормални хора да извършват ненормални по своята жестокост изстъпления и зверства?“

Романът се опитва да стигне до най-мрачните подземия на човешката душа, там където се раждат доброто и злото. Героите са едновременно много различни един от друг като произход, вяра и съдба, но в същото време са свързани помежду си от невидими стоманени нишки. Всеки един от тях, по дефиниция е добър човек, но притиснат от обстоятелствата, извършва непростим грях.

„Можеш ли да направиш невъзможното, за да имаш още само една секунда живот на тази земя?“

Действието в романа не върви линейно. Историите на героите прескачат във времето и умело се заплитат. В развитието на сюжетните линии, героите от жертвите се превръщат в насилници, а после отново стават жертви на собствените си страхове, комплекси и жажда за отмъщение.

„Можеш ли през деня да убиваш и насилваш себеподобните си и вечер със същите ръце да милваш главата на децата си и лицето на жена си, без в теб самия да има някакво вътрешно противоречие и конфликт?“

ИНТЕРВЮ

Какво ви провокира да посветите романа си на израело-арабския конфликт?

Това е най безумният братоубийствен конфликт, тъй като двата народа знаят и вярват, че произхождат от един и същи човек Авраам/ Ибрахим. Християнството, исляма и юдаизма имат в пъти повече общо, отколкото различно, а милиони хора загиват заради противопоставянето между тях. Вероятно Бог изпитва огромен срам и гняв. Това ме провокира.

Как избрахте темата на новата ви книга „Absolvo te” и какво се крие зад заглавието?

Както и при първия роман, така и тук, историята сама ме намери. Може да звучи абстрактно и невероятно, но сякаш тя бе търсила нужния човек, който да я разкаже и когато стигна до мен се получи магията. Зад заглавието на романа се крие нуждата на всеки един човек да преживее личния си катарзис, като си прости сам на себе си непростимите неща, които е извършил, чрез прошката, която дава на друг човек. Толкова лесно смилаемо звучи, че е човешко и християнско да се прощава. Толкова лесно се изрича думата „прощавам ти” и толкова е трудно наистина да простиш. Понякога това е битка, която водиш със самия себе си денонощно, до последната нощ в живота си.

Как бихте описали историята на „Absolvo te”?

Историята на “Absolvo te”, се води от името на трима главни герои, всеки един, от които по своему е добър човек, показан е от към добрата му страна, но подтикнат от обстоятелствата, е извършил непростим грях. Историите и съдбите на героите, са така преплетени, че всеки един от тях трябва да прости на другия непростими непростими в този живот неща, за да може самият той да намери покой и да продължи пътя си. Всичко това може да се обобщи с едно единствено изречение казано от Исус: „Нека, който е безгрешен пръв да хвърли камъка”.

Имат ли прототипи героите в романа?

Да, но беше много трудно да го погледна през техните очи. Наложих се да проуча из основи техния свят. Като учен и преподавател направих сериозно проучване на факти и документи, изчетох много книги и изгледах много филми по темата. Най-полезно все пак беше проучването ми на място – в Германия и Близкия Изток. Проучването на място и разговорите с хора там, отключиха автентичността на образите. Дори един от главните герои се сдобих с фамилията на един от основните ми източници от Палестина.

Засягате и темата за Холокоста. Не е ли банално да се разсъждава отново по тази тема? Какво ви провокира?

Банална ли е според Вас човешката болка и трагедия, за която слушаме и четем ежедневно? Да, банална е, когато се случва на другите, но е най-важното нещо на света, когато се случва на самият теб. Рано или късно, Холокоста и Аушвиц ще се повторят, и след като се повторят, ще се питаме как сме превърнали тази история и трагедия на хората в нещо толкова банално. Някой беше казал, че само най-мъдрият и най-глупавият никога не се променят. Човешкият род определено е от втората категория, тъй като никога не си взима поука от грешките, които е допуснал.